

ת"פ 24074/10-13 - מדינת ישראל נגד ודים ברודר

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 24074-10-13 מדינת ישראל נ' ברודר (עציר)

בפני	כב' השופטת ניצה מימון שעשוע
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	ודים ברודר (עציר)

החלטה

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין.

על פי כתב האישום המתוקן, פרץ סכסוך בין הנאשם למכרו ושכנו י. פ. (להלן: י.). עקב חשדו של י., כי הנאשם הפליל את חברו א. בעניין אחר. ביום 30.9.13 נפגשו הנאשם וי. בתחנה מרכזית בפ"ת ושם העבירו את זמנם בשתיית אלכוהול. בהמשך הלילה חזרו לביתו של י. שם המשיכו לשתות אלכוהול והאזינו למוסיקה. הנאשם הזמין את י. לביתו להמשך הבילוי ושם החל לנגן בגיטרה. אז אמר לו י. "מה אתה חשבת שאני אסלח לך על א.", שלף סכין מטבח ודקר את הנאשם ברגלו השמאלית מספר פעמים, כשהנאשם מנסה להרגיעו. בשלב זה חטף הנאשם את הסכין ודקר את י. בכתפו השמאלית, השאיר את הסכין אצל י. ועלה לביתו. הנאשם נטל מביתו סכין קפיצית, ירד לעבר ביתו של י. כשבדוד סכין, ושם פגש אותו והשניים החלו דוקרים ומכים זה את זה בכל חלקי גופם. כתוצאה מהתקיפה נגרמו לי. המטומה בארובת העין ובבית השחי, פצע דקירה בכתף, חתכים בחזה ופנאומוטורקס (חזה אויר). לנאשם נגרמו שלושה חתכים בשוק, חתכים בזרוע ובפלגאנק ופנאומוטורקס (חזה אויר).

לנאשם, שהינו בן 30 שנים, עבר פלילי בעבירות אלימות - החזקת סכין, תקיפה חבלנית של בת זוג, תקיפת בת זוג והפרעת שוטר במילוי תפקידו (מהשנים 2009-2010) בגין נדון ל-9 חודשי מאסר בפועל ותלוי כנגדו מע"ת. כן הורשע בעבר בצבר תיקים גדול של עבירות רכוש, אימים, הפרת הוראה חוקית והחזקת סכין, ונדון בשנת 2003 ל-26 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם נעצר עד תום ההליכים נגדו, ולאחר תקופת מעצר של חודשיים, הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, ובאותו מעמד התבקש תסקיר שירות המבחן בעניינו. התסקיר התבקש להתייחס לטיפול הגמילה שעובר הנאשם בין כתלי בית המעצר ולהמלצות לגבי המשך טיפול זה, בין במסגרת המאסר ובין בקהילה טיפולית.

שירות המבחן סקר את הרקע של הנאשם, שהינו נשוי ואב לשני ילדים. ממנו עולה כי בגיל צעיר, לאחר עלייתו של הנאשם ארצה עם הוריו, חווה קשיי הסתגלות, ועזב את בית הספר לאחר 9 שנות לימוד. הנאשם לא שרת בצה"ל עקב אי התאמה ועבד במשך שנים בצביעת רכבים עם אביו ולאחר מכן בעבודות מזדמנות, בהן התקשה להתמיד. טרם מעצרו לא עבד.

הנאשם מסר כי בנעוריו החל שימוש בקנביס ובהמשך בסמים קשים כמו הרואין. במסגרת מאסרו הראשון והממושך השתלב בטיפול אינטנסיבי בכלא חרמון ושמר על נקיון מסמים, אך לאחר שחרורו בשנת 2005 חלה הידרדרות במצבו הנפשי על רקע קונפליקטים משפחתיים וקשיים כלכליים, והחל לצרוך אלכוהול. בשנת 2009 הסתבך בעבירות אלמ"ב ושירות המבחן התרשם כי הנאשם סובל מבעיית התמכרות וקיים סיכון למעורבות חוזרת בעבירות אלימות במסגרת המשפחתית ומחוצה לה. הוא שוחרר לחלופת מעצר בית בבית הוריו ושולב ביחידה לטיפול בנפגעי סמים. עלה כי הנאשם התקשה להעזר בטיפול ברמה הנפשית, הגם שנמצא נקי מסמים. בשנת 2010 הובא לבירור נוסף בשה"מ בעקבות הפרת תנאי שחרור, הפרעה לשוטר והחזקת סכין וההתרשמות היתה כי קיים סיכון במצבו וכן ביטא עמדה אנטגוניסטית לטיפול. לפיכך לא הומלץ על שחרורו ובהמשך נדון ל-9 חודשי מאסר בפועל.

באבחון הנוכחי עולה כי הנאשם מסר לשה"מ כי צורך אלכוהול, מתקשה בתפקוד תעסוקתי ואף היה אמור להתחיל לבצע מאסר בעבודות שירות בגין נהיגה תחת השפעת אלכוהול. הנאשם מסר כי אינו מצליח לשלוט במינון ובתדירות צריכת האלכוהול שלו וחושש לאבד את משפחתו אם ימשיך באורח חיים התמכרותי ולא יציב, ועל כן ביקש להשתלב בקהילה טיפולית למכורים לאלכוהול.

במהלך האבחון האישיותי התרשם שה"מ מחוסר יציבות בולט, תגובות אימפולסיביות, קושי בשליטה בדחפים, וההערכה היתה כי קיים סיכון גבוה להמשך מעורבות בהתנהלות אלימה שתוצאותיה בעלות חומרה גבוהה. לפיכך לא ניתנה המלצה על שחרורו לחלופת מעצר והוא נעצר עד תום ההליכים.

בעיתוי הנוכחי, הנאשם גילה מודעות לכך שהסתבכותו הנוכחית בעבירת אלימות חמורה נובעת מהשפעת האלכוהול שצרך במינון מופרז, ואשר הקשה עליו לשלוט בתגובותיו. כמו כן הנאשם גילה מודעות לכך שהסתבכויותיו החוזרות קשורות לדפוסי התנהגות אלימים, כוחניים ואימפולסיביים, ומרגיש צורך לבחון את התנהלותו האלימה במסגרת טיפולית. הנאשם דיווח כי השתלב בבית המעצר מזה כשלושה חודשים בטיפול למכורים שמטרתו גמילה פיזית, חיזוק כוחות והגברת מודעות. הנאשם התקדם בתהליך, חונך אחרים, ומגלה מוטיבציה להתמיד בו, עקב החיזוקים החיוביים שמקבל ממשפחתו.

לאחר ששקל את גורמי הסיכון והסיכוי, המליץ שירות המבחן על שילוב בנאשם במסגרת טיפולית סגורה כאמצעי להפחתת הסיכון במצבו ותאם עבורו ראיון בקהילת "הדרך".

הצדדים טענו מזה ומזה בעניין המלצת שירות המבחן, כאשר המאשימה התנגדה לכך מנימוקי המסוכנות ואי עמידה בתנאי הלכת **סוויסה**, ואילו ההגנה ביקשה לאמץ את המלצת התסקיר ולאפשר לנאשם להשתלב בקהילה סגורה

לגמילה מסמים/אלכוהול בטרם גזירת העונש. הסניגורית הציגה פסיקה לתמיכה בבקשתה. אציין כי הפסיקה שהוצגה אינה מתייחסת לרמת אלימות חמורה תוך שימוש בסכין, כמו זו המתוארת בכתב האישום בו הורשע הנאשם.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, את חומרת האלימות בה הורשע הנאשם, אשר אך במזל לא הסתיימה בקיפוח חיים, ואת עברו הפלילי בעבירות אלימות, החזקת סכין והפרת הוראה חוקית, אני סבורה כי אין מקום לשחרור הנאשם לקהילה טיפולית מחוץ לבית המעצר מחמת המסוכנות הנובעת ממנו. עם כל ההערכה למוטיבציה שמגלה הנאשם כעת להימנע מצריכת אלכוהול ולבחון את דפוסיו האלימים, עברו מלמד שגם בעבר שמר על נקיין מסמים בהיותו במסגרת בית המעצר או הכלא, אך לאחר שחרורו חזר תוך זמן קצר לסורו ורמת ההתמכרות והאלימות רק החמירה.

אני סבורה כי טיפול של מספר חודשים בקהילה סגורה יכול לשנות דפוסים מושרשים שהטמיע הנאשם במשך כעשור וחצי, הן מבחינת דפוסי ההתמכרות לחומרים פסיכואקטיביים והן מבחינת האימפולסיביות והתוקפנות, באופן שישפיע מקצה לקצה על עונש המאסר הממושך אשר לו הוא צפוי לנוכח חומרת העבירות. מנגד, נראה כי שחרור לקהילה טיפולית שאין בה אמצעי אכיפה וריסון כמו בשב"ס עלול לסכן את בטחונם של יתר השוהים במקום ואת הצוות הטיפולי.

בנוסף, יש לזכור כי רק בשנת 2010 ביצע הנאשם, לפי התסקיר, הפרת הוראה חוקית ביחס לתנאי שחרורו וגילה גישה אנטגוניסטית לגבי הליך טיפולי, כאשר מאז ועד היום חלה הידרדרות נוספת בתפקודו, ולמרות החשש לאובדן משפחתו והלחצים הרבים שהופעלו עליו מצד דורשי טובתו להתחיל בטיפול גמילה, לא ניסה לפני מעצרו להרתם להליך טיפולי כלשהו. שינוי הגישה שהוא מגלה כיום נראה איפוא כמושפע ממצבו המשפטי הלא פשוט וחששו ממאסר ממושך.

כידוע, טיפול גמילה מהתמכרויות ושינוי דפוסים אלימים יכול הנאשם לעבור גם בין כתלי הכלא, כפי שהחל לעשות.

לפיכך אני דוחה את הבקשה לשחרור הנאשם להליך גמילה מחוץ לבית המעצר בטרם הטיעונים לעונש, ומורה כי הצדדים יטענו לעונש.

ניתנה היום, ב' אדר ב תשע"ד, 04 מרץ 2014, במעמד
הצדדים.